

மரியாளின் சுகந்த நறுமண திரவியம் MARY'S SWEET PERFUME

ஆதார வசனங்கள் : மாற்கு 14:1-11.

“அவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்” – மாற்கு 14:8.

இயேசுவின் ஊழியக்காலத்தின் இறுதி ஐந்து நாட்கள் முழு ஆர்வமிக்கதாயிருந்தன. நம் கர்த்தரின் சிலுவை மரணத்துக்கு சற்று முன்னதாக, யூதருடைய ஓய்வு நாள் முடிவடையும்போது, நம் பாடத்தில் விசேஷமாகக் குறிப்பிடப்படுகிற சம்பவம் நிகழ்ந்தது. இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் பஸ்கா பண்டிகைக்காக வந்திருந்தார்கள், இங்கு தாம் சிலுவையிலறையப்படவேண்டும் என்று சீஷர்களிடத்தில் கூறினார். ஆனால் அவர் ஒருவகை உருவக பாஷையில் பேசினதாக அவர்கள் எண்ணினார். மெய்யாகவே இயேசுவின் ஊழியத்தின் போது, எந்தநேரத்திலும் அவர் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கான வாய்ப்புக்கள், அது நிகழ்ந்ததைவிட குறைவாக இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அவருடைய பிரசங்கமும், அவரது சீஷர்களில் முதலாவதாயிருந்த 12 பேர் மற்றும், அதனையடுத்து 70 பேருடைய பிரசங்கமும், யூதர்கள் அனைவரிடமும், குறிப்பாக கலிலேயாவில் கணிசமான ஆர்வத்தை எழுப்பியிருந்தது.

ஒரு வாரம் நீடிக்கும் இந்தப் பண்டிகையைக் கொண்டாடுவதற்கென்று எருசலேமில் பெரும் திரளான ஜனங்கள் கூடியிருந்தனர். அவர்களில் ஆயிரக்கணக்கானோர் இயேசுவைக் குறித்து அறிந்திருந்தனர், அவர்களில் அநேகர், தங்கள் நோய்கள் குணமாக்கப்பட்டதில் அவரது இரக்கத்தைப் பெற்றிருந்தனர். சற்று நேரத்திற்கு முன்பு கணிசமான ஜனங்கள் இயேசுவை ராஜாவாக அறிவிப்பதன் தகுதியைப்பற்றி விவாதித்தனர். இப்பாடத்தில் கூறப்பட்ட சம்பவம் நடந்த ஒரு நாளைக்குப்பிறகு, அவர் கோவேரு கழுதையின்மீது உட்கார்ந்து பவனிவந்தபோது, திரளான ஜனங்களில் சிலர் அவருக்கு முன்சென்றும், சிலர் அவரைப் பின்தொடர்ந்தும் சென்று அவரை ராஜா என்று போற்றினர். “யேகோவா தேவனின் நாமத்தினால் வருகிற தாவீதின் குமாரனுக்கு ஓசன்னா!” என்று சொல்லி ஆர்ப்பரித்தனர்.

ஆனால் இந்தக் கூட்டத்தார், அந்நாளிலிருந்த பெரிய போதகர்களுடைய கரங்களில் குழந்தைகளைப்போல் இருந்ததை எஜமான் அறிந்திருந்தார். அவருக்கெதிராக பிரதான ஆசாரியர்கள், சதுசேயர் மற்றும் பரிசேயர்கள் மத்தியில் கொலைவெறி இருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தார். ஆம், அவர்கள் எந்தக் காரணமுமின்றி, அதாவது நீதியான காரணமில்லாமல், அவரைப் பகைத்தார்கள் என்று எழுதியிருக்கிறது (யோவான் 15:25). ஆனால் அவர்களுடைய சொந்த கண்ணோட்டத்தின்படி, அவரைப் பகைக்க போதுமான காரணம் உடையோராயிருந்தனர்.

மத போதகர்களுடைய மனப்பான்மை

யூத தேசம் தன் சுயாதீனத்தை நீண்டகாலத்துக்கு முன்பே இழந்திருந்தபோதிலும், அதை மீண்டும் ஜெயிக்கும் வாய்ப்பை ஒருபோதும் அடைந்திருக்கவில்லை. ஆயினும் சாலமோனின் நாட்களில் அவர்களுடைய அரசியல் வாய்ப்புக்கள் மிகவும் தயவுள்ளதாகக் காணப்பட்டதைப்போல், ஒருமுறைகூட அடைந்திருக்கவில்லை. ரோமானிய பேரரசர்கள் இந்த ஆசாரியர்களோடும், சதுசேயர்களோடும், மதத்தலைவர்களோடும் கூட்டுறவில் இருக்க தங்கள் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியிருந்தார்கள். பேரரசர்கள் ஆளுகை செய்ய மாத்திரமே விரும்பினர், மேலும் மற்றெந்த வழியைக் காட்டிலும் இந்த மதத் தலைவர்கள் மூலமாகவே அதிக செல்வாக்கை செலுத்தமுடியும் என்பதையும் உணர்ந்திருந்தனர்.

இவ்வாறு பெரிய மதபோதகர்கள், தங்களை ஜனங்களுக்கான ஆதரவாளர்கள் என்று உணர்ந்தனர். இயேசுவின் போதனைகளால் அதிக அறியாமையிலுள்ள யூதர்கள் மீதான அவர்களின் பிடி பலவீனமானதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். தேவனுடைய பிரதிநிதிகள் என்று உரிமை பாராட்டுவதிலும் ரோமானிய அரசோடு இடைத்தரகர்களாக இருப்பதிலும் அவர்கள் திருப்தியடைந்தோராக உணர்ந்ததால், இயேசுவையும் அவரது போதனைகளைக் குறித்தும் விசாரிப்பதை தகுதியுடையதாக அவர்கள் எண்ணவில்லை. உண்மையாகவே அனைத்தும் நல்லவிதமாக நடைபெறுவதாக அவர்களுடைய பார்வை இருந்தது. அவர்களுடைய திட்டங்கள் குறுக்கிடப்படாதிருப்பதைத் தவிர, வேறெதிலும் அவர்கள் மேலான விருப்பங்கொள்ளவில்லை.

அவர்களில் அநேகர், தேவனிடத்திலும் எதிர்கால ஜீவியத்தைக் குறித்தும் எல்லா விசுவாசத்தையும் இழந்திருந்தனர். மற்றவர்களோ, தேவனிலும் அவரது வாக்களிக்கப்பட்ட ராஜ்யத்திலுமான விசுவாசத்தைத் தக்கவைத்திருந்து, ரோமப் பேரரசோடு இணைந்திருப்பதே தங்கள் தேசம் பலப்படுவதற்கும், மேசியாவுக்குரிய மகிமைகளுக்கு ஆயத்தம் பண்ணவும் சிறந்த வழியாயிருக்கும் என்று எண்ணினர். இந்தக் கண்ணோட்டத்தின்படி, இயேசு சமாதானத்தைக் குலைக்கிறவராயிருந்தார். அவர் அவர்களின் குழுவைச் சார்ந்தவர் அல்லர். அவருடைய நடத்தையும் அவருடைய போதனைகளும் அவர்களைக் கண்டித்தது, மேலும் ஜனங்களுடனான அவர்களது செல்வாக்கை இழக்கச்செய்தது.

இயேசு பண்டிகைக்கு வந்திருக்கிறார் என்பதை மதபோதகர்கள் கேள்வியுற்றனர். அவரை எப்படி புத்திசாலித்தனமாக கையாளமுடியும் என்றும், எப்படி கொல்லலாம், எவ்விதத்தில் அகற்றலாம் என்றும் விவாதித்தனர். அந்தக் காரணத்தைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதினால் அவருடைய அழிவு, பிதாவின் நிமித்தமாக நன்மைக்கேதுவாக இருக்கும் என்று அவர்கள் ஒருமனதாக நம்பியதாகக் காணப்பட்டது. மற்றுமொரு வேதவசனம் நமக்குக் கூறுவது, பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா, ஒரு தேசமே அழிக்கப்படுவதற்கு பதிலாக ஒரு மனிதன் மரிப்பது நலமாயிருக்கும் என்று அறிவித்திருந்தான்(யோவான் 11:49-52). இயேசுவின் போதனைகள் தொடர அனுமதிக்கப்படுமானால், மேசியாவின் ராஜ்யத்தின் மீதான விசுவாசத்தில் ஜனங்கள் நிச்சயம் விழிப்புணர்வடைவர் என்று அவர்கள் கற்பனை செய்தார்கள். இயேசுவை ஒரு ஏமாற்றுக்காரராக அவர்கள் எண்ணினாலும், அவரது போதனைகள் ஒருவித வெறித்தனமான எழுச்சியைத் தூண்டும் என்று பயப்பட்டார்கள்.

மத போதகர்கள் அவர்களுடைய இருதயங்களில் கொலைசெய்திருந்தார்கள். இயேசுவின்மீது விசுவாசம் வைக்கத் துவங்கியிருந்தவர்களைத் தூண்டிவிடக்கூடாது என்பதற்காக, எப்படி கொலையை அவர்கள் நிறைவேற்றி, ஜனங்களை வஞ்சிப்பது என்பது வெறும் கேள்வியாகவே இருந்தது. அவர் திரளான ஜனங்களால் சூழப்பட்டிருப்பார், அவர்களில் சிலர் அவரை பெரிய தீர்க்கதரிசி என்று எண்ணியிருந்தனர், வேறுசிலரோ அவரை மேசியா என்று கருதியிருந்தனர். ஆகவே அவரைக் கொலைசெய்ய பண்டிகைக்காலம் தயவற்றதாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் முடிவுக்கு வந்தனர். யூதாஸ் அந்த மதத்தலைவர்களிடத்தில் தனித்து சென்றபோது, அவர்களுடைய மனப்பான்மை அவ்வாறே இருந்தது. தான் இயேசுவின் அசைவுகளோடு தொடர்பில் இருப்பதாகவும், திரளான ஜனங்கள் அவரோடு இல்லாதநேரத்தில் இயேசுவை சிறைப்பிடிப்பதற்கான பொருத்தமான நேரத்தை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்க தனக்குக் குறிப்பிட்ட தொகை தரவேண்டும் என்ற யோசனையையும் யூதாஸ் முன்வைத்தான். அவனுடைய திட்டம் இறுதியாக முடிவுசெய்யப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

பண்டிகை – அபிஷேகம்

இறந்து மூன்று நாட்களுக்குப்பிறகு இயேசு எழுப்பிய அந்த லாசருவின் மரியாதைக்குரிய விருந்தினர்களாக இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் காணப்பட்டனர். குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோனின் வீட்டில் அது நடைபெற்றது (அவர் அநேகமாக மரித்துவிட்டார்), இயேசு கௌரவ விருந்தினராக வந்திருந்தார், அவரது சீஷர்களும் அவரோடு பகிர்ந்துகொண்டனர். லாசருவின் மார்த்தாளும் மரியாளும் உபசரிப்பவர்களாக இருந்தனர். இரவு விருந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தவேளையில், மரியாள் மிகவும் விலையேறப்பெற்ற நறுமணத்தைல குப்பியுடன் நுழைந்தாள். அதைலத்தை அவள் இயேசுவின் தலைமீது ஊற்றினாள், அவரது பாதத்தின்மீதும் அதே நறுமணத் தைலத்தை சிறிதளவு ஊற்றியதாக வேறு ஒரு வேத வசனம் கூறுகிறது.

அவ்வீடு நறுமணத்தால் நிறைந்திருந்தது, இயேசு கனப்படுத்தப்பட்டார். அப்போது, “இப்படி வீணாய்ச் செலவழிப்பானேன்” என்ற முறுமுறுப்பின் சத்தம் வெளிப்பட்டது. இந்த முறுமுறுப்பாளர்களது தலைவனாக யூதாஸ் இருந்ததாக, பரிசுத்த யோவான் நமக்குக் கூறுகிறார். அவரது பேச்சால் பலர் தாக்கமடைந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது. யூதாஸ் ஏழைகளின் நண்பனாகக் காட்டிக்கொண்டான், அவனுடைய வருத்தங்கள் சுயநலமானதோ அல்லது தனிப்பட்டவையோ அல்ல, மாறாக பிறருக்கு என்ன நன்மை செய்திருக்கமுடியும் என்று தான் எண்ணுவதாக தன்னை வெளிப்படுத்தினான்.

இந்தப் பேச்சு பாசாங்குத்தனமானது என்று அப்போஸ்தலர்கள் பிற்பாடு அறிந்துகொண்டனர். அந்த சந்தர்ப்பத்தில் உபசரிப்பவர்களில் ஒருவராயிருந்தவரை வெளிப்படையாக அவமரியாதை செய்த யூதாஸின் கோபத்தை அந்நேரத்தில் இயேசு புரிந்துகொண்டார். இப்பணத்தை தனக்கென அடைவதில் தோல்வியுற்றதே யூதாஸின் கோபத்துக்குக் காரணம் என்று அப்போவான் நமக்குக் கூறுகிறார். சீஷர்களது சிறு கூட்டத்திற்கு அவனே பொருளாளராக இருந்து, பணப்பையைச் சுமந்துசென்றான். அவன் ஒரு திருடன் என்று அவர்கள் பிற்பாடு அறிந்துகொண்டனர். அவன் தனிப்பட்டமுறையில் தனக்காக சேமித்திருந்தான்(யோவா12: 6). மேலும் தரித்திரருக்காக விண்ணப்பித்த அதே சமயத்தில், நிதியை தனக்குத்தானே திருப்பிக்கொள்ள யூதாஸ் முயன்றான்.

மரியாளுடைய அர்ப்பணிப்பின் அளவு

அந்த நறுமணத் தைலத்தின் மதிப்பு 300 பென்ஸ் என்ற யூதாஸின் அறிவிப்பு, ஒருவேளை உச்சபட்ச மதிப்பீடாக இருக்காது. 300 பென்ஸ் என்பது ஏறக்குறைய 6டாலர்களாக இருக்கும். வெள்ளி பணத்தின் விலைமதிப்பு 16சென்ட்டாக இருந்த அச்சமயத்தில், இது ஒரு நாள் கூலியினைக் குறிப்பிடுகிறது. அப்படியானால் 300 பணம் என்பது நடைமுறையில், ஒரு வருடத்திற்குரிய கூலியைக் குறிக்கும். ரோஜா இதழிலிருந்து பெறப்படும் நறுமணப்பொருளுக்கு, அவன்ஸ் ஒன்றுக்கு 16 டாலர்கள், ஒரு சிலசமயத்தில் அதற்கும் மேலாக விலைகொடுக்கப்படுகிறது. கடந்தகால நறுமண தைலங்களுக்கு அபரிதமான தொகை கொடுக்கப்பட்டதை வரலாறு நமக்குக் கூறுகின்றது.

கடந்தகாலத்தோடு ஒப்பிடுகையில், இன்றைய நாளில், நறுமண திரவியங்கள் முக்கியத்துவமற்று, மலிவான விலையில் தயாரிக்கப்பட்டு விற்கப்படுகின்றன. ஆனால் முற்காலங்களில் வாழ்ந்தோர் நறுமண திரவியங்களில் தீவிர விருப்பமுடையோராயிருந்தனர். அவற்றை தாராளமாகப் பயன்படுத்துவது நாம் ஆராய்ந்துவரும் பாடத்திலும் இது தேவபக்திக்குரிய ஆழமான மதிப்பைக் குறியீடாகக் காண்பிக்கிறது. தன் சகோதரனை கல்லறையிலிருந்து எழுப்பின, தான் மிகவும் உயர்வாக மதிக்கிற நண்பராகிய இயேசு, வேறு யாரும் அல்ல, அவரே யேகோவா தேவனின் குமாரனும் பிரதிநிதியுமாயிருக்கிற மேசியா என்பதை மரியாள் உணர்ந்தாள். யேகோவா தேவனிடத்தில் அவள் வைத்திருந்த தேவபக்தியை அவருடைய உயர்ந்த பிரதிநிதியாக இருந்த இயேசுவிடத்திலும் அவள் வெளிப்படுத்த முயன்றாள்.

கடுமையான விமர்சனத்தை அவள் கேட்டபொழுது, ஏழை மரியாள் நசுக்கப்பட்டதாக உணர்ந்திருக்கவேண்டும். ஆனால் இயேசுவோ அவளுக்கு ஆதரவாக, “அவளை விட்டுவிடுங்கள், ஏன் அவளைத் தொந்தரவுடுத்துகிறீர்கள்? என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்திருக்கிறாள். தரித்திரர் எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள், உங்களுக்கு மனதுண்டாகும்போதெல்லாம் நீங்கள் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாம். நானோ எப்போதும் உங்களிடத்தில் இரேன்” (மாற்கு 14:7,8) என்று கூறினார்.

எஜமானின் அங்கீகாரம் நிச்சயமாய் மரியானைத் தேற்றினது. கணிசமான அளவு சுயத்தை வெறுத்தலாகவும், குறிப்பிடத்தக்க விலையையும் கொடுத்த அவளுடைய அன்பின் அர்ப்பணிப்பின் இந்த சம்பவம், கர்த்தருடைய சவிசேஷம் பிரசங்கிக்கப்படும் இடமெல்லாம் அவளை நினைவுகூறும்படி சொல்லப்பட்டுவருகிறது. அவளை கனப்படுத்துவதற்காக மட்டுமல்ல, விஷேசமாக மற்ற தேவபிள்ளைகளை தைரியப்படுத்தி, ஊக்கப்படுத்தி, ஊழியத்தில் பிரியப்படுகிற அன்பை பயிற்சிசெய்யவும், அந்த அன்பை அடையவும், விலையேறப்பெற்ற பலிசெலுத்தவேமாகும்.

கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய ஒரு பரிந்துரை

சமீபத்தில் மரித்த பாஸ்டனிலுள்ள ஒரு அச்சக உரிமையாளர் ஒருவர், தனது வியாபார அடையாள அட்டையில். பின்வரும் உபயோகரமான, நடைமுறை பரிந்துரையை கொடுத்திருக்கிறார்; “உங்கள் நண்பர்கள் இறக்கும்வரைக்கும் உங்கள் அன்பு மற்றும் இரக்கத்தின் பரணிப்பெட்டிகளை மூடியிருக்கும்படி வைக்காதீர்கள், மாறாக, இனிமையால் அவர்களின் ஜீவியங்களை நிரப்புங்கள். அவர்களுடைய செவிகள் அவற்றைக் கேட்கும்வரைக்கும், ஒப்புதல் அளிப்பதும் ஊக்கமளிப்பதுமாகிய வார்த்தைகளைப் பேசுங்கள். அவர்கள் சென்றபிறகு நீங்கள் பேசுகின்ற கருணையுள்ளவற்றை, அவர்கள் செல்லுமுன்பாகவே பேசுங்கள். அவர்களுடைய சவப்பெட்டியின்மீது பூக்களைத்தூவி வழியனுப்ப நினைக்கும் நீங்கள், இப்போதே அவற்றைக் கொடுங்கள். அவர்கள் இங்கிருந்து போகும் முன், அவர்களுடைய வீடுகள் இனிமையாயும், பிரகாசமாயும் இருக்கச்செய்யுங்கள்.

“என் நண்பர்கள் பரிவிர்க்கும், பாசத்தின் நறுமண திரவியங்களை என் மரித்த சரீரத்தின்மீது ஊற்றும் நோக்கத்தில் பரணிப்பெட்டிகளில் தூரமாக வைத்திருப்பார்களானால், எனக்குத் தேவையான அவற்றை, என்னால் அனுபவிக்கமுடியாத அவற்றை என் களைப்பில், துன்பம் நிறைந்த தற்போதைய வேளைகளில் அவர்கள் கொண்டுவந்து, அவற்றைத் திறந்து, நான் புத்துயிரடையவும், மகிழ்ச்சியுறவும் செய்வார்களாக! அன்பும் பரிவிர்க்கமும் இன்றி வாழும் இனிமையில்லா வாழ்க்கையைக் காட்டிலும், பூக்களில்லாத வெற்று சவப்பெட்டியையே, புகழாரம் இல்லாத ஒரு இறுதிச் சடங்கையே விரும்புகிறேன். நம் நண்பர்களை அடக்கம் செய்யுமுன்பே, அவர்களை அபிஷேகம் செய்யக் கற்றுக்கொள்வோமாக!

“பிரேதப் பரிசோதனையில் வெளிப்படுத்தும் இரக்கம், பாரஞ்சுமக்கும் ஆத்துமாவை மகிழ்விக்காது, நேசிக்கப்பட்டவர்கள் பிரயாணித்திருந்த களைப்புற்ற வழியின்மீது, சவப்பெட்டியின் மீதுள்ள பூக்கள் பின்னோக்கி வந்து நறுமணத்தை வீசப்போவதில்லை”.
